

naar de finde en saadan Anstalt, hvor de Smaa ere vogede op under kjærlig Pleie, netop derved allerfnaarest og allerfikkrest anspores til at vende om fra den Viltsfarelsens Vej, de have betraadt. — Dersom en Filial til Flakkebjerg bliver anlagt, vil der foruden de Misligheder fra Principets Side, som derved ville opstaae, komme et pecuniært Spørgsmaal frem, nemlig om et aarligt Tilskud til en saadan Filial. Troer ikke, at vi, naar vi bevilge disse 1,200 Rd. til at dække Renterne af den Sum, som Bestyrelsen for det nuværende Flakkebjerg Institut sætter i en saadan Filial ved Dyrkning og Anlæg, saa skulde kunne vægre os ved for Fremtiden at yde et aarligt Tilskud til Filialen ligesaa vel som til Moderanlægget. Det forekommer mig derfor at være det ene Kette, at vi komme til at sige som saa: Flakkebjerg Institut har gjort Gavn, det troer jeg, vi ikke kunne nægte; der er en sørgelig Nødvendighed i Samfundet, en Nødvendighed i Straffeloven, som byder os at understøtte en saadan Anstalt, og vi gjøre det paa sædvanlig Maade, ved et aarligt Tilskud af 800 Rd., og forsaavidt denne Anstalt trænger til at udvide sig, for at kunne optage flere, og de forhaandenværende Midler ikke strække til dertil, give vi et yderligere Tilskud af 800 Rd. om Aaret, men ikke som Renter af den Capital, der muligt vil bruges dertil. Dette Sidste, troer jeg, er aldeles urigtigt; thi der vil da, som sagt, atter komme 800 Rd. til. Derfor er det mit Forslag, at det høie Thing stemmer imod dette Endringsforslag ved denne Behandling, og at det ærede Udvalg tager Sagen under fornyet Overveielse ved 3die Behandling og da navnlig vil overveie, hvad jeg sidst lagde Vægten paa, hvorvidt Oprettelsen af en Filial ikke med Nødvendighed vil drage yderligere Tilskud efter sig. Jeg vil dernæst lægge det ærede Udvalg og det høie Thing paa Hjerte, hvad jeg før antydede, at man giver Institutbestyrer Stephensen Leilighed til at lade det Forsøg træde ud i Livet, som han gjorde i 1864, men som i det første Dieblis syntes ikke at skulle lykkes paa Grund af rene Pengehensyn fra Communernes Side, hvorved vi ville komme til at see, hvilken Vej der for Fremtiden bør betrædes med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg er fuldt overbevist om, at Flakke-

bjerg Institut, i hvor nyttigt og nødvendigt end dets Maal kan have været, i sine Midler har været forseilet; vi maae for Fremtidens Skyld haabe, at Sagen bliver optagen fra Grunden af, at den fra Communernes Side bliver tagen alvorligt i sin Begyndelse, for at det ikke, naar det først er for silde, skal gaae saaledes, at man med store Opoffrelser og færre Resultater maa sende de vanartede og ulykkeligste Børn til saadanne Anstalter.

Winther: Jeg hører ikke til det Fleertal, som har tilraadet at bevilge de 1,200 Rd. til det Niemed, som blev omtalt af den ærede sidste Taler. Det er ikke, fordi jeg ikke troer, at dette Institut kan have gjort sin Nytte, at jeg ikke har villet være med at besordre Udvikelsen af det eller Oprettelsen af en Filialanstalt, men det er, fordi jeg troer, at der ikke bør være mere end een af det Slags Anstalter. Istædetfor at udvide dette Institut og at optage en Mængde Børn af forskjellig Art og paa forskjelligt moralsk Standpunkt deri, bør man meget snarere søge at udtømme det, idet man ikke lader Andre blive tilbage end dem, som Justitsministeren kan hense tte deri, istædetfor allerede i deres unge Alder at lade dem komme i Fængsel. Jeg har den Overbeviisning, at Børn i Almindelighed trænge til Familievets Goder, naar der skal blive noget Godt af dem, men Ingen trænger mere dertil end de, som aldrig have kjendt disse Goder, idet de ere forsømte fra deres tidligste Ungdom. Er det rigtigt, at man samler en saadan Mængde unge Børn i en Caserne? Om Forstanderen er en nok saa udmærket Mand, kan han dog ikke skjænke enhver Enkelt den nødvendige Opmærksomhed. Nei, det er min Overbeviisning, at der bør gaaes en anden Vej i den Henseende. Den ærede sidste Taler antydede, at Munterne skulde indrette slige Opfostringsanstalter, men endog dette troer jeg er for Meget. Jeg er i den Grad en Modstander af paa eet Sted at samle en Masse af de Børn, som trænge til kjærlig Omhu og den nøieste Utpaagivenhed for hvert enkelts Vedkommende, naar det Gode skal udvikles hos dem, at jeg heller ikke finder det Forslag rigtigt, som blev udviklet af det ærede Medlem. Derimod er